

Hellen Rinell
637 Shinzaike
H I M E J I
Japan.

Nr 205.

Göteborg den 26 mars 1964.
/Skärtorsdagen/

Dyraste min lilla Hella!

Tvenne brev har jag att besvara. Nr 204 har jag erkänt. Nu har också kommit nr 205 av den 23/2. Kom den 28. Tack ska du ha. Så får vi se vad det står i dom. Dagen innan jag fick brev 204 bucklade jag till mej igen. Men det hann jag inte få med i förra brevet. Men jag får väl ta med det här eftersom du ska veta a l l t i n g. Jag stod vid spisen och skulle ta av mitt thvatten och föll plötsligt baklänges och slog huvet i skåpet mitt emot. Det sprack inte och gjorde inte ont ens om en stund. Värre var det att ta sej upp från golvet för jag kunde inte stödja på vänster hand. Men jag hasade mej fram till bordet fick armbågen på en stol och grep tag i bordet med höger hand och kom upp. Jag gav mej i väg till Ebba, som jag skulle följa till doktorn. När vi kom tillbaka därifrån ringde jag dr Perman, en kirurg, och frågade om jag fick komma upp nästa dag. Nej, kom genast, sa han då han fick veta hur det var. Ta en bil. Jag tyckte att det var för långt att åka bil, men det tyckte inte han. Kom alltså dit - Södra Vägen 41 - på ett litet klick. Därifrån till Carlanderska och röntgade. Inget brutet, som väl var, men en ordentlig stukning. Armen är ganska bra, men inte helt bra än. För ett par veckor sen upptäckte jag att mitt ena ben hade mycke färg mitt på smalbenet. Gör inte ont, men jag undrade vad därav skulle bli. Jag föreslog bensår. Nej, det trodde han inte. Det ser ut som en blodåderinflammation och är redan bättre. Nu har jag sladdrat om allt som rör mej.

Ebba verkar en aning bättre, men hon har fortfarande 37.4 eller 37.5 på morron och omkring 38,0 på midd. I går 37.7. Hon sitter upp lite på dagarna och verkar som sagt något bättre. Onsdagen den 1 april ska vi till doktorn igen. Det lät så hoppfullt i går med att få en ny ägare till bageriet. Men det slog slint. Två damer, som inte ville baka, sökte lokaler för konditori med servering. På annonsen bara ett svar. Så det är inte utan bekymmer. Dom får betala hyra månad för månad, så länge inget har hänt. Och får dom ingen bagare som övertar det hela, så har inventarierna knappast något värde. Då har dom bara kvar insatsen i fastigheten, som är 10.000:- Och dom hade tänkt få 25.000:- för alltihop. Dom skaffade t. ex. förra året en ny skylt, som visst kostade 600:- Så till breven. Du talar om möbler från vårt gamla hem. Jag vet inte vad jag skall svara på det. Byrån har ju jag och sektetären har flickorna. Och vad finns det mer? Jo, mammas säng, som är en förtjusande vacker sak. Jag har ju pappas. Mammas säng använder inte flickorna, så den misstänker jag att någon av er kan få, om ni skulle vilja och har plats till den. Det kinesiska bordet fick väl mamma av er? Jag har nog ibband lekt med tanken att erbjuda flickorna att få ha mammas byrå, de är dom har kvar. Men jag har ingenting sagt och tror knappast att dom går med på det. Mammas klockkedja har jag väl en fjärdedel av skulle jag tro. Min granatbrosch, som jag fick av Soffi Öberg, hänger å den. Det är klart att du kan ge mammas öronringar till Dodo om du vill och hon vill ha dom. - Till Agnes Prytz ringde jag samma dag ditt brev kom, alltså 28/2. Stackers Gunborg Karlsson, som måste fara hem för sina sjuka ögons skull! Jag skrev mycket tydligt att jag inte visste om Alba var med i de 50:- kronorna Och ändå talar du om det som om Alba vore med. Att den lilla flickan heter Heleh, visste jag inte förr än nu. Så du har nog inte kunnat ha reda på det. När det gäller Roy och hans plats, så vet jag inte riktigt hur det är. Men jag tror att det är så att Nilsson inte får överlåta sina bagerilokaler. Där är nog för gammalt och trångt. Och kommer en ny ägare så säger Hälsovårdsnämnden stopp Jag vet inte säkert om det är så, men jag misstänker det. Jag tycker nog att det är bra att Roy inte skaffat så mycket lånta pengar och satsat på detta bageri, Hellas menar jag. Han berättade att en bagare i Kortedala eller var det var hade skaffat sej ett bageri för 150.000:- Men innan han hann få det hela riktigt fulländat så var det uppe i 250.000:- Du behöver ju inte prata med Roy om detta, för det kan tänkas att jag missuppfattat det, eftersom det inte angick mej.

Tänk att ni får uppleva att få en så "regul" dopförrättning! Jag kan ibland säga som du att det är något visst att få ta in i församlingen män eller människor i mogen ålder, så pass som 25-30 år. Hur många är ni i den tilltänkta Himeji församling? Tänk att få döpa sådana som gått i bibelklass 4 år eller deltagit i gudstjänsterna lika länge! Så kunnigt folk får vi väl sällan ta emot.

Och så måste jag säga stackars Johnnys lilla hustru, som fått en sådan skada. Hoppas att det kan rättas till, så det inte blir ett livslångt lidande i form av huvudvärk och sänt.

Just N U ringde jag till Elisabet Axelsson och hälsade på henne. Hon har varit borta länge, men kände sej inte bättre, då hon kom hem. Doktorn ville att hon skulle skaffa sej åldringsvård. Och det har hon nu 2 gånger i veckan. Hon skriver till dej endera dagen. Åkesson hade hon hört den enda gång hon varit i sin nya kyrka. Elisabet tyckte att det var slöseri med missionsmedel att sätta upp en gobeläng eller vad den kallas för kr. 50,000:- och ett fönster för 100,000:-. Och det kan man ju förstå. Om nu Oscar fortfarande tillhör Stockholm

så äger ju han tillsammans med några andra en körka för kr. 9 millioner!! Men kanske han har följt sin hustru till Uppsala? Lisa tillhör väl Norrmalm. När nu påsken blir över ska jag försöka ge mej ut i stan och ta reda på de presenter du vill ha till folk. Så ska jag också skicka allt det andra, stoppnålarna inte att förglömma. Dom hade jag kanske glömt om du inte påmint. Jag har haft det så snärjigt och har väl så fortfarande, men jag hoppas kunna ordna det snart.

Den 12 ds kom Greta Persson-Kist med tåg närmast från Köpenhamn kl. 17.50 och fortsatte 19.20 till Skara. Hon skulle hälsa på sin lilla mamma, som nu är på ett ålderdomshem i Mariestad. Men hon bor mest hos en vän i Skara. Denna är husmor på det lilla sjukhuset där. Och Greta hade fått låna pengar till sin resa, då hon for mot sin mans vilja. Och nu skulle hon på några veckor jobba ihop dom. Hon fick att börja med vak på Skara-sjukhuset en vecka. Men sänt talar man ju inte om, som du förstår. Det där med maken, menar jag.

Så de mängder av de allra käraste hälsningar ätte oss alla tre tycker

Brilga